

„Zlomená ruka, noha, otřes mozku, prasklé žebro, pochroumané koleno. Rodiče zdejší pobyt bude stát celý majlant, protože je tam zákaz vstupu...“

„Takže na čerpání zdravotní bonusu nemají nárok.“ Myra nesouhlasně zavrtěla hlavou.

Gabby jen pokrčila rameny. Nahlédla do chodby a pak se přiblížila k Myře. „A taky se z panelu nedovíš, že v bloku Q postrádají jednoho hlídače.“

„Cože?“

„Fakt. Popelnici. Chybí jim od včerejška a šeptá se o prohlídce bytů.“

Myra se i přes únavu srdečně zasmála. „Kdo by kradl popelnici? Aby zjistila, kdo mu dělá doma bordel?“

„Taky si myslím, že se někde možná skulila ze schodů nebo se zadržla v lese a přestala fungovat. Jen doufám, že to nemá souvislost s tím, co se stalo dnes tady. Víš, jak to je. Oni vědí o všem. Zatímco my kolikrát ani netušíme, co se děje ve vedlejším bloku.“

Opět uslyšely kroky na chodbě a vrátily se k práci. Myra si posunula seznam. Opět mladé tváře. Chlapec a dívka, sedmnáct let. U jména dívky svítilo červené N.

„Pád z výšky. Tříštivé zlomeniny kdečeho, ale na tom už nezáleží. U obou nastala mozková smrt. Kardiovaskulární systém udržen. Brzy si pro ně přijedou *zřízenci*.“ To slovo Gabby pronesla s nechutí a odporem. „Netuším, co se stalo,“ dodala ještě.

„Skočili spolu ze střechy,“ ozval se za nimi jemný, mladý a trochu nervózní hlas.

Myra i Gabby sebou trhly. Ve dveřích stála mladá dívka ve zdravotnické uniformě. „Jsou z céčka. Chtěli se vzít, ale jeho rodiče s tím nesouhlasili. A protože je jeho otec správce bloku, požádal, aby ji Oko přestěhovalo a zařadilo do jiné továrny.“

Včera jí systém poslal oznámení o přestěhování do bloku X. Vyřešili to po svém.“

Obě starší ženy se na sebe krátce podívaly. Bylo jasné, co si o tom myslí.

„Ty jsi ta nová zdravotnice,“ klepla Gabby do tabletu. „Nina. Blok C10–5d. Patnáct let.“

Dívka přikývla. Kulatý obličej měla posetý akné a hnědé vlasy stočené do malého drdůlku. Očima tékala vystrašeně z mladší ženy na starší.

„Tak ta je tvoje,“ oznámila Gabby Myře. „Všechno okolo školení už znáš. Jen si zkontrolujte pracovní synchronizaci, ale měly byste být sladěné. Ať se daří,“ mrkla na obě a opustila sesternu.

Myra natáhla ruku a představila se. Nina jí stisk oplatila zpocenou dlaní.

„Pro první službu v nemocnici sis opravdu nemohla vybrat lepší den,“ prohodila Myra ironicky a vedla ji za první pacientkou.

„To systém,“ špitla dívka.

„Já vím,“ ušklíbala se Myra.

Napřed spolu vyměnily infuze. Myra Nině ukázala, jak naskenovat kód z karty pacienta na výdejně, a za chvíli se otevřela schránka s fyziologickým roztokem.

„Předepsáno lékařem. Schváleno a vydáno systémem. Pokud Oko něco neschválí, nedostaneš se ani k léku na průjem,“ zopakovala Nině větu, kterou jí před lety řekla Gabby.

Ozvalo se zapípání volacího zvonku.

„Sedmnáctka. Vypadá to, že kluk odhodil stud a konečně naplnil bažanta. Většinou se stačí jen zmínit o vycévkování a jde to samo,“ konstatovala Myra. Pohlédla na tablet, který ji upozorňoval, že zřízenci z Domu světla jsou tu.

„A pak můžeš všechny obejít a sklidit nádobí,“ dodala.
